קינדער-אַרבעטן פון קאַלגאַריער י. ל. פּרץ-שול

זומער

רבקה סאַנאַווסקי — קלאַס ד'

זומער, זומער קום שוין אַז,
זאָל שוין בליען רויטער מאָן.
זאָלן וועגעגער פאָרן איבער טאָלן,
אין מיל אַריין — ווייץ צו מאָלן.
זאָלן בייסער בליען, בליען,
זאָלן פייגלען — זינגען, פליען.
פון שולן וועט מען ווערן פריי,
שרייען וועל איך: "איי, איי, איי!"

——(::)——

מיין קעלבעלע

אסתר זילבערשטיין — קלאַס ד'

איך האָב געהאַט אַ קעלבעלע —
אַ קעלבעלע אַ קליינס.
איך פלעג אים רופן: "צאַרקעלע",
צאַרקעלע מיין שיינס.
זי איז געווען אַ רויטינקע,
אויף'ן קאָפּ אַ ווייסער פלעק:
ווען זי הערט איר נאָמען נאָר —
פאַרייסט זי באַלד דעם עק —
און לויפט, און לויפט פון באַרג אַראָפּ—
גלייך צו מיר אין טאָל,
איך פלעג איר געבן מילך אַ סך,
און גלעטן אַלע מאָל.

די רוסישע שו לאַין כינע

רבקה בערגמאַן — קלאַס ג'

ווען מיר האָבן געוואוינט אין כארבין, האָב איך אויך באַדאַרפט זיך לערנען אין אַ שול. ניט אין אַ כינעזישער — נאָר אין אַ רוסישער. לערנען האָבן מיר אָנגעהויבן 9 אויינער אינדערפרי, און געלערנט ביז 2 נאָכמיטאָג. מיטאָג עסן, זיינען מיר אהיים ניט געגאַנגען. האַלב נאָך צוועלף, האָבן מיר געהאַט אַ האַלבע שטונדע אויף איבערבייס.

איינמאָל אין וואָך, פלעגט צו די רוסישע קינדער קומען דער גלח, און לערנען מיט די רוסישע קינדער רעליגיע. און אין דער זעלבער צייט איז צו די אידישע קינדער געקומען אַ אידישער לערער, וואָס האָט געלערנט אידישע געשיכטע.

מיר האָבן דאַרטן אויך געלערנט: אריפּמעטיק, לייענען און שרייבן רוסיש. נעגאַנראַפיע און אַנדערע זאַכן. שבת האָבן מיר אויך געמוזט גיין אין שול אַריין. יעדן זונטאָג מיר געהאַט דריי חדרים וואַקאַציע.

די אַריטע קינדער, וואָס האָבן אין דער היים ניט געהאַט וואָס צו עסן, האָט די שטאָט זיי געגעבן: ברויט מיט טיי און קאַשע. זייער אָפט פלעגן די לערער נעמען די קינדער אויף אַ שפּאַציר. יעדן קריסמעס, האָט מען אין שול געמאַכט אַ גרויסן באַל פאַר אַלע קינדער. אין יענער שול האָבן בלויז געלערנט רוסישע און אידישע קינדער. די כינעזישע האָבן געהאַט באַזונדערע שולן.

אַלע קינדער האָבן דאַרט גוט פאַרבראַכט און זיינען געווען צופרידן.

——(::)——

דער חנוכה יום טוב

אנעט סמיט — קלאַס ה'

מיר דוכט זיך, אַז חנוכה איז איינער פון די שענסטע ימים־טובים וואָס די אידן האָבן. מיין באָבע האָט געמאַכט אַ גרויסן חנוכה־מאָלצייט פאַר דער גאַנצער משפחה. צוערשט האָבן מיר געגעסן פרישע, הייסע לאַטקעס, און אַ סך אַנדערע גוטע זאַכן. אַלע אייניקלאַך צוזאַמען, ביי איין גרויסן טיש. נאָכדעם האָבן די עלטערע לייט געגעסן וועטשערע. די באָבע איז געווען זייער אַ גערן צו האָבן אירע קינדער מיט אירע אייניקלאַך צוזאַמען אויף חנוכה.

נאָכ'ן עסן, האָבן אייניקע פון די עלטערן אונז דערציילט פאַרשיידענע מעשות וועגן חנוכה, וועגן יהודה המכבי, און אַנדערע גרויסע אידישע העלדן פון יענער צייט, ווי זיי האָבן געקעמפט פאַר'ן אידישן פאָלק, און מיר דיקנדער האָבן באַלאָסן ביי זיך, אַז ווען מיר וועלן אויסוואַקסן — וועלן מיר אויך קעמפן פאַר אונזער אידישקייט ווי אונזערע העלדן.

קויפט
האַרדוועאַר
אין די נאָרט היל
ראַיעלע און מעסיקע פּרייזן
העפלאַכע באַדיענונג
אַ גרויסע סטאָר
פינקטלאַכע און שנעלע
דעליוועריע אין אַלע טיילן פון שטאָט
מעלעפאָנירט אייערע אָרדערס
פאַר האַרדוועאַר
G. H. CHESNEY HARDWARE
Centre St. and 16th Ave. N.W.
Phones: H1346; H1777

פרילינג

עני לעוואַנסאָן — קלאַס ד'

דער היכל איז בלוי,
אַך ווי שיין!
אַלעס איז גרין,
אַלעס איז ריין.
די בלומען בליען,
די פייגל זינגען.
די קינדער זיך פרייען —
זיי טאַנצן און שפּרינגען.
מען שפּילט שוין אין "מאַרבלס"—
מען שפּילט זייער שנעל,
דער היכל ווערט פינסטער,
און עס רעגנט "פעל־מעל"...
דער פרילינג קייט —
דער פרילינג קומט,
די פלינגן מיט די פלינגלען:
שום־זשום זשומט...

——(..)——

זומער

לאה פערלמאַן — קלאַס ד'

אַ, פרישער זומער קום אַהער!
מיר ווילן ניט דעם ווינטער מער,
מיר ווילן בלומען, זונענשטראַלן,
בלוי טיין — וואַסער פאַלן...
מיר ווילן הערן פייגלען זינגען,
מיר ווילן זען די בלעטער גרינען.
קום שוין זומער, שנעלער, שנעלער!
זאָלן פרייליך זשומען בינען...
מיר ווילן ניט קיין טויטע בייסער,
און אויך קיין טייך מיט דיקער פעל.
אַלץ זאָל ווערן פריש און פרייליך...
אַ, פרישער זומער, קום שוין שנעל!..
מיר־ווילן טעג מיט פרייד־געזאַנגען:
פרישע לופט און שיינע בלומען,
זומער, זומער, שיינער זומער:
זאָג, ווען וועסטו צו אונז קומען?..

——(:.:)——

מיין וואַקאַציע אין וואַקאַוועער

יאַסל בושייקין — קלאַס ג'

מיט צוויי יאָר צורוק, זיינען מיר אין דער צייט פון וואַקאַציע געפאָרן קיין וואַקאַוועער. דאָס וועטער איז געווען זייער שיין. אַלע פרימאָרגן זיינען מיר זיך געגאַנגען באַדן אין ים, וואָס איז געווען ניט ווייט פון אונזער הויז.

נאָכ'ן באַדן, האָבן מיר זיך געשפּילט אין זאַמד. די זאַמד איז געווען זייער היים, מיר פלעגן ליגן אויפ'ן זאַמד און זיך ווארימען קעגן דער הייסער זון. די בלומען וואָס זיינען געוואַקסן לעבן די אַרומיקע הייזער האָבן זייער גוט געשמעקט.

מיין טאַטע האָט ניט געקאָנט פאָרן מיט אונז. מיר האָבן אים געשריבן ווי אַזוי מיר פאַרברייגנען. מיר זיינען אַלע צופרידן ווען מיר זיינען געפאָרן קיין וואַנקאַוועער, דאָס איז געווען מיין בעסטע וואַקאַציע וואָס איך האָב ווען געהאַט.

פרץ הירשביין

אהרון נאָוויקאָוו — קלאַס ה'

ווען איך האָב דערהערט: אַז אונזער חבר פּרץ הירשביין פאַרלאָזט אונז, האָב איך זיך דערפילט זייער טרויעריק. חבר הירשביין איז דאָך געווען אַזאַ אַפּטער באַזונדער, ביי אונז אין שול. ניין חדשים איז ער געווען מיט אונז צוזאַמען, אַרום דריי וואָכן האָט ער דאָך מיט אונז געלערנט, און פאַר יענער קורצער צייט האָבן מיר פון אים זייער אַ סך געלערנט.

איך האָב זיך שטענדיק פאַרגעשטעלט, אַז אַ דיכטער איז עפּעס ניט אַזוי ווי אַלע מענשן. נאָר זייענדיק געענטער באַקאַנט מיט אונזער דיכטער און חבר פּרץ הירשביין, האָב איך געפילט צו אים ווי צו אַיינעם פון מיינע בעסטע חברים.

איך וועל קיינמאָל ניט פאַרגעסן די שיינע מעשיות פון אַרום דער וועלט, וואָס ער האָט אונז דערציילט. אויף די אַלע פראַגן וואָס ער האָט אונז געפרעגט, האָבן מיר ניט געקאָנט ענטפערן, ווייל מיר זיינען נאָך ניט באַקאַנט געווען מיט דער אַידישער שפּראַך און קולטור, ווי שווער עס איז ניט געווען פאַר אונז, האָט ער אונז אַבער ניט אָפּגעלאָזט, ביז מיר האָבן די פראַגע פאַרשטאַנען.

אַלע קינדער האָט אים ליב געהאַט, סיי אַלס לערער, און סיי אַלס חבר. איצט פאַרט חבר הירשביין אַוועק פון אונז. פאַרט געזונט חבר הירשביין. איך האָף, אַז איר וועט קומען צוריק צו אונז קיין קאַלגאַרי, וועט איר אונז ברייגנען אַ סך נייע מעשיות, און גוטע גרוסן פון אַנדערע אידישע שולן איבער גאַר דער וועלט.

מיר, די קינדער פון חדר י. ל. פּרץ שול האָפן נאָך אַ סך צו לערנען פון אייך. פאַרט געזונט און קומט בעזונט — חבר הירשביין. איך טרייסט זיך דערמיט חבר הירשביין, אַז ווען איר וועט ווידער קומען צו אונז, וועט דער געווינס פאַר אונז זיין נאָך אַ גרעסערער — ווי דער איצטיקער פאַרלוסט פון אייער אַוועקפאָרן...

——(:.:)——

אַ טאָג

איידאַ ראַגינסקי — קלאַס ה'

קומט דער פרימאָרגן, אַז לייזן אַז זאָרגן,
דער היכל איז שיין, קלאָר, בלוי און ריין.
אַלץ פול מיט רו, אַ ווינטל בלאָזט צו,
סיי גרויס, און סיי קליין —

צו דער אַרבעט מוז גיין.
ווען מיטאָג קומט אָן, שיינט קינגל־זון,
דער פויגל זינגט אויפ'ן בוים —
לעבן נעסט וואו זיין היים.
דער טאָג אַר פאַרפלוים,
מיט פעסט שנעלע טריט,
און איידער מען טראַכט —
קומט אָן שוין די נאַכט.

ניין חדשים

חיים שיינין — קלאַס ה'

ניין חדשים — וואָס איז דאָס? עס איז נאָר אַ האַרעלע אין דער צייט רעכענונג פון אונזער לעבן. אָבער לאָמיר רעכענען אַנדערש. ניין חדשים — איז זעקס און דרייסיק וואָכן, אַרום צוויי הונדערט און זיבעציק טעג.

ווען איר פרעגן: פאַרוואָס רעכן איך אַזוי? וועל איך אייך זאָגן: איך וויל, אַז עס זאָל זיך מיר אויסרוכטן, אַז די ניין חדשים וואָס אונזערע ליבע נעסט זיינען דאָ געווען — זאָלן אויסזעען מער רער איידער אין דער אמת'ן.

אין די ניין חדשים האָבן מיר זיך באַקאַנט מיט אונזערע ליבע פריינט: פּרץ און עטל הירשביין וועגן וועמען מיר האָבן זייער אַ סך געהערט; נאָר זייערע כאַראַקטערן זיינען אונז פרעמד געווען. אונזער י. ל. פּרץ שול, האָט אונז אָבער געגעבן אַ מעגלאַכקייט נעענטער זיך צו באַקאַנען מיט זייערע כאַראַקטערן.

אין משך פון די ניין חדשים, האָט יעדער פון זיי, אונז באַשאַנקען מיט אַזעלכע מתנות — וואָס וועלן קיינמאָל ניט פאַרלירן זייער ווערט. חבר'טע עטל הירשביין, האָט אונז געגעבן איר ליבשאַפט, און מילדן בליק, און חבר פּרץ הירשביין, האָט מיט אונז צוויי וואָכן געלערנט. אין יעדער מינוט פון זיין לערנען מיט אונז — האָבן מיר געלערנט עפּעס נייעס.

אונזערע נעסט ווייזט אויס קאָנען לייגער מיט אונז ניט פאַרברייגנען — ווייל קאַלגאַרי איז דאָך ניט מער ווי זייער צוויי־טע היים, זיי מוזן זיך אומקערן צו זייער ערשטע היים — די וועלט.

פאַרט געזונט, ליבע פּרץ און עטל הירשביין, פאַרגעסט ניט אין אונז פונקט ווי מיר וועלן אייך ניט פאַרגעסן...

——(::)——

א חלום

דוד ראָזנטאַל — קלאַס ה'

עס איז געווען צען אַזייגער. איך האָב זיך אויסגעטאָן, און אַריין אין בעט שלאָפן. גלייך ווי איך בין אַריין אין בעט, בין איך טאַקע איינגעשלאָפן. מיטאַמאָל דוכט זיך מיר ווי איך הער — אַ טראַמפּייט בלאָזן, און איך זע ווי סאַלאַדאַטן קלייבן זיך צו־זאַמען. נעגעראַל דעאַנס קומט אַרויס אויז דאָנט אויף אַ הויכן קול: — מענשן, היינט איז דער טאָג, וואָס מיר דאַרפן זיך שלאָגן מיט'ן פיינט. פינף אַזייגער דאַרפן מיר אים באַגעגענען.

די סאָלדאַטן זיינען זיך צעגאַנגען אין זייערע געצעלטן, און זיך אָנגעטאָן דאָס געווער, און אַרויסגעגאַנגען. איך בין אויך געווען צווישן זיי. איך בין געפאָרן אויף אַ פערד, באַלאָרן מיט צוויי רעוואָלווערן. די מלחמה האָט זיך אָנגעהויבן. איך מיט מיינע סאָלדאַטן האָבן זיך געשלאָגן מיט'ן פיינט, און איך האָב געוואונען. גענעראַל דיאַנס האָט מיר געגעבן אַ מעדאַל.

נייענדיק איבער דער נאַס, האָט איינער מיר געזאָגט: "איך איך בין ניט אַזאַ גרויסער הערד ווי מען זאָגט". האָב איך זיך אָנגעהויבן שלאָגן מיט אים. אין מיין געשלעג האָב איך זיך אויפגעוואַכט, דערזע איך מיין ברודער ליגן לעבן מיר און קוקן אויף מיר מיט זיינע שוואַרצע, גרויסע אויגן פון וועלכע עס רינען טרערן, און אונטער די אויגן ביי אים זיינען "בלויע לאַמטערנעס". איצט ווייסט איר שוין קינדער מיט וועמען איך האָב מלחמה געהאַלטן?..

——(::)——

אונזער איצטיקער ווינטער

אסתר ליטשינסקי — קלאַס ד'

דער איצטיקער ווינטער איז דער וואַרימסטער וואָס איז געווען פאַר לאַנגע יאָרן. אַ קליין ביסל שניי האָבן מיר געהאַט, און ער איז אין צוויי טעג צעגאַנגען. פאַראַן האָבן מיר געהאַט אַ ווינטער וואָס האָט אָנגעהאַלטן נאָך מער פון דריי חדשים. עס איז געווען שרעקלאַך קאַלט, און מיר האָבן געהאַט אַ טיפן שניי.

אָבער דער היינטיקער ווינטער, איז דאָס וועטער זייער שיין, אַ לאַנגע צייט ניט געווען אַזוי. ניט לאַנג צורוק, איז אַ מאַן געווען ביי אונז אין הויז, האָט ער געזאָגט: "אַז פאַר די לעצטע 21 יאָר, איז נאָך אַזאַ וואַרימער ווינטער ניט געווען". אַ סך מענשן זאָגן: אַז אַזאַ וועטער איז ניט זייער גוט. איך דיינק ניט אַזוי, ווייל מיר קאָנען זיך גליטשען, שפּילן און טאָן אַנדערע זאַכן אינדרויסן.

ווי דיינקט איר, קינדער?

——(:.:)——

וואָס די מאַמע הייסט — דאַרף מען טאָן

רחל גרינשטיין — קלאַס ג'

ביי אַ מאַמען איז געווען אַ צווילינג: אַ אינגעלע מיט אַ מיידעלע. אים האָט מען גערופן משה און איר עני. משה איז געווען אַ שלעכטער, און עני — אַ גוטע.

וואָס די מאַמע האָט אים געהייסן טאָן, האָט ער ניט געפאָלגט.

איינמאָל, האָט די מאַמע געזאָגט צו משה'ן: — משה, גיי אין קרעמל און קויף עפּל.

— איך וויל ניט, האָט משה געענטפערט.

— וועסטו נאָך וועטשערע קיין עפּל ניט באַקומען. האָט די מאַמע צו אים געזאָגט.

— מיך אַרט ניט, האָט משה אַ פריילאַכער אַ זאָג געטאָן, און איז אַוועקגעלאָפן.

די מאַמע האָט געשיקט ענין אין קרעמל און זי האָט געבראַכט די עפּל, נאָך וועטשערע. האָט די מאַמע געגעבן אַן עפּל דעם טאָטן, ענין, אָבער משה'ן האָט זי קיין עפּל ניט געגעבן. ער האָט אָנגעהויבן וויינען, און עס האָט ניט געהאָלפן. די מאַמע האָט צו אים געזאָגט:

— וואָס־זשע, דו האָסט פאַרגעסן, אַז איך האָב דיר געזאָגט: אַז נאָך וועטשערע וועסטו קיין עפּל ניט באַקומען, האָסטו געזאָגט, אַז דיך אַרט ניט און דו ביסט אַוועק זיך שפּילן? איצט וועסטו קיין עפּל ניט באַקומען. דו מעגסט וויינען פון היינט ביז מאָרגן, וועט עס דיר אויך ניט העלפן.

אַזוי האָט משה אָן אַן עפּל געמוזט אַוועקגיין שלאָפן. פון יענעם טאָג אָן איז משה שוין געוואָרן אַ גוטער אינגל, און געפאָלגט אַלץ וואָס די מאַמע האָט אים געהייסן.

דער אָפּשייד באַנקעט פאַר פּרץ און עטל הירשביין

משה בעלקין — קלאַס ה'

זונטאָג, דעם 22טן פעברואַר, האָבן מיר זיך געזאַמלט מיט אונזערע נעשעצטע און באַליבטע געסט: פּרץ און עטל הירשביין, וואָס האָבן פאַרבראַכט מיט אונז קנאַפּע צען חדשים.

די צוויי אָנגעזעענע מענשן זיינען באַוואוסט איבער דער גאַנצער אידישער וועלט, מיט זייערע פיינע שריפטן, און מיט זייערע באַלערנטע לעקציעס.

אין יענעם אוונט, האָבן מיר זיך אַלע צוזאַמענגעקליבן אין דעם י. ל. פּרץ־אינ־סטיטוט צו ווינשן זיי אַ גליקלאַכע רייזע. נאָך דער שיינער פראַגראַם, האָבן מיר געהערט אונזערע געסט רעדן. זייערע רעדעס זיינען געווען אינטערעסאַנט, און באַלערנט, איך און אַלע אַנדערע וואָס זיינען געקומען צו יענעם אוונט, האָבן געוואָלט אַז די הירשביינס זאָלן וויסן אַז מיר וויינען זיי, אַז זיי זאָלן פאָרן געזונט, און קומען גע־זונט צוריק קיין קאַלגאַרי.

פרילינג

לילי אייזנשטיין — קלאַס ד'

קלאָרע הימלען, לויטערע,
פיינלען פליען אום.
גרעזעלאַך און בלימעלאַך
בליען אומעטום.
די ביימער שוין מיט בלעטעלאַך,
די בערג — מיט גראָז גרין.
ווייסע וואָלקנס אויף די הימלען:
ציען הער און הין.
קינדער שפּילן אויבראַל —
מיט פרייד און מיט געלעכטער,
ווייל פרילינג איז אַ גוטער,
און ווינטער איז אַ שלעכטער...

איך האָב גערעכנט: אַז ווען איך וועל קומען קיין קאַלגאַרי, וועל איך אָנהויבן גיין אין אַ אידישער שול און דאָרטן וועל איך זיך שוין באַקאַנען מיט אַ סך מייד־לאַך. צו אַלע מיינע צרות, איז אַפילו קיין אידישע שול ניט געווען. ערשט אין אַ שטיקל צייט אַרום, האָט מען אָנגעהויבן הערן אין שטאָט, אַז עס וועט זיך עפענען אַ אידישע שול אין קאַלגאַרי.

איך האָב זיך זייער דערפרייט. באַלד אין דעם ערשטן טאָג וואָס עס האָט זיך אָנגעהויבן די רעגיסטראַציע, בין איך אַוועק אין קאַמערשל הייסקול, און זיך פאַרשריבן. אויף דער נשמה איז מיר נאָר געוואָרן פרייליכער. אין אַ פּאָר טעג אַרום האָב איך שוין געהאַט עטלעכע חבר'טעס, מיט וועלכע איך האָב זייער גוט פאַר־בראַכט. איצט בין איך שוין אין קלאַס ה', אונזער פּרץ שול האָט שוין אַן איינענעם שיינעם בנין, איך האָף איינגיכן צו גראַ־דואירן, און זיין אין דעם פּראָ־מיטל שול קלאַס.

——(:.:)——

מיין ערשטע רייזע קיין ווינניפּעג

רייזל לאַכטער — קלאַס ד'

אין'ם יאָר, 1926, איז אונזער גאַנצע פאַמיליע געפאָרן קיין ווינניפּעג מיט אַן אוטאָמאָביל. זונטאָג אינדערפרי זיינען מיר אַרויסגעפאָרן. דער טאָג איז געווען זייער אַ שיינער. דעם ערשטן טאָג זיינען מיר אָפּגעפאָרן 315 מייל. גענעכטיקט האָבן מיר ביי אַ פויער.

אינדערפרי, האָט ער פאַר אונז אויסגעמאַלקן אַ קו, און מיר האָבן געטרונקען פרישע מילך. נאָכדעם האָבן מיר זיך ווי־דער געלאָזט אין וועג. אַרום פאַרנאַכט זיינען מיר געקומען קיין רעדזשיינע. אויפן דריטן טאָג, האָט זיך צעבראָכן אַן אָקס פון אַוטאָמאָביל. דאָס האָט געטראָפן אין מר־מאַמין און מיר האָבן געדאַרפט וואַרטן ביז מען האָט די קאַר צוריכגעמאַכט.

האַלב נאָך פינף, זיינען מיר ווידער אַרויסגעפאָרן, און מיר האָבן ווידער גע־נעכטיקט ביי אַ פויער. אויפ'ן פערטן טאָג, אַרום איינס אַזייגער, זיינען מיר ערשט אָנגעקומען קיין ווינניפּעג.

אין ווינניפּעג, האָבן מיר זייער גוט פאַר־בראַכט. מיר זיינען געווען אויפ'ן ביטש, און אויך באַזוכט אַ סך אַנדערע אינטערע־סאַנטע פּלעצער.

אויפ'ן וועג אַהיים, האָבן מיר געהאַט זייער אַ גוטן וועטער, און קיינע צופאַלן האָבן זיך שוין מער ניט געטראָפן...

מיינע ערשטע טעג אין קאַלגאַרי

חוה אסטראָווסקי — קלאַס ה'

ווען אונזער פאַמיליע איז אַריבערגע־קומען קיין קאַלגאַרי, האָבן מיר דאָ קיינעם ניט געקענט. מיר זיינען געווען זייער עלנט. איך האָב גערעכנט אַז פאַר די פאַר חדשים וועל איך זיך באַקאַנען מיט אַ סך מיידלאַך, מיט וועמען איך זאָל זיך חבר'ן. איך צייל די חדשים: צוויי, דריי, פיר און איך האָב קיינעם ניט. מיר איז געווען זייער אומעטיק.

——(::)——

ווינטער צייט אין לאָס אַנדזשעלעס

מאַטל שיינין — קלאַס ד'

עס איז שוין באַלד 6 יאָר, אַז מיין מאַ־מע האָט מיך און מיין ברודער מיטגענומען קיין לאָס אַנדזשעלעס. דעם איינדרוק וואָס די שטאָט האָט אויף מיר געמאַכט, וועל איך קיינמאָל ניט פאַרגעסן. איך האָב גע־מיינט אַז דער ווינטער און זומער איז אין דערזעלבער צייט איבעראַל.

ווען מיר זיינען אַרויסגעפאָרן פון קאַל־גאַרי, איז געווען דער ערשטער יאַנוואַר. אין יענער צייט זיינען ביי אונז געווען גרויסע פרעסט. וואָס נעענטער מיר זיינען געקומען צו לאָס אַנדזשעלעס, האָבן מיר אָנגעהויבן זען: גרינע פעלדער, פרוכטן און בלומען. דריי מאָנאַטן האָבן מיר דאָרטן פאַרבראַכט און ביז היינטיקן טאָג קאָן איך ניט פאַרגעסן דעם איינדרוק וואָס די שטאָט האָט אויף מיר געמאַכט.

זיט די בעסטע וואונשן פאַר אַ
פרייליכן פסח
אַלס אַ סופּאָרטער פון אייער
צייטונג
שעצן מיר אייער פאַטראָניזירונג
Johnston's Drug Store
239-16th Ave., N.W., Calgary
Phone H 1244
פרייע דעליוועריע
"נ'וצט אייער טעלעפאָן"

מיר ווינשן אייך אַלעמען
אַ
פרייליכן פסח
ביי דער סיין פון דעם גאָלדענעם האָן
הייסע געבראָטענע טשיקען
און אַ סך גוטע זאַכן
אין
Dales Delicatessen
709 CENTRE ST.
CALGARY

דער יום-טוב פון באַפרייאונג
THE BREWING INDUSTRY OF ALBERTA
דריקן אויס זייערע בעסטע וואונשן צו אייך
פאַר אַ
העכסט פרייליכן און גליקלאַכן
פסח
ALBERTA AGENTS
אגענטן פאַר דער בריוהרי אינדוסטריע פון אַלבערטאַ
Distributors Limited
הויפּט אָפיס — קאַלגאַרי